

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

A szerkesztőség telefon száma: 1.

Előfizetési pénsek, reklamációk
és hirdetés... italhoz intézendők.
A lap szelvé... részére, vonatkozó minden
közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Nem szabad figyelmen kívül hagynunk

Előttünk az élő példa. A „Szécsény-vidéki Gazdasági Egylet” — e nemből az első megyénkben, mely azonban csakhamar beleolvadt a megyei Gazdasági Egyletbe — rövid fennállása dacára is mutathat fel eredményt. Az ő közbenjárására kapott Darvas Antal, sípeki földbirtokos akácfaesemelését a kormánytól, melyekkel a birtokán levő kopár dombokat befásította és ezért állami

Ma már a gyermekek is ismerik a szódavízet, használata nagyon elterjedt; de csak kevesen gondolnak arra, hogy a belőle felszálló légyöngyök a szénsavtól, egy nehéz, gyilkoló légnemtől erednek, melyben kialszik a tűz, megfullad ember és állat. Ilyen szénsavat lehelnek ki az emberek és állatok, ilyen szénsavat bocsátanak levegőbe a füstölő kémények; s ha fák, növények nem volna, légkörünk annyira megtelne e gyilkos gázzal, hogy minden állati élet lehetlenné válnék. De itt vannak a fák, általában a növények mind. Leveleiken belehelik a levegőt s azok chlorofill tartalma révén, (mely a zöld színt adja a növénynek) a napfény behatására a szénsavat felhiontják, széneny (carbon) tartalmát felhasználják testük felépítésére, az élenyt (oxszigén) pedig visszaadják a légkörnek ember és állat javára.

Mert fáj a szív és dult a lélek
Csendes szobámba nyugodni térek.
Itten a kobzom zeng, bűg a dalba,
Ez az enyhülés nagy bírodalma.
Oh ha most is fent, messze járnék.
Hol az ormokon arany napsugár ég
— Vagy nálatok a leánder alatt.
Hol nővérekéid végzik munkájokat. —
El el lehetnék, be jó volna az,
— Sok virággal egy álmodott tavasz! —
Itt pihennék, de a hervadásba
Kélszeresen érzem az elmulást,
Tavasz meghal a levél hullásba.
Szemfedő lesz majd a fehér palást.
De nékem még minek a szemfedő?
Nem vagyok holt, csupán csak szenvedő.
Bizony, bizony a sors kegyetlen,
Töletek űzött, vitt el engem
Bár nem sirtam én hogy távozám;
Hisz várt itthon Apám s Anyám,
Több is várt itt. A végtelen rét,

Várt kitudja, hogy milyen rég.
Hogy daloljak, hogy elsirassam,
Hulló lombját borús dalban.
És innét is megyek tova.
Vár uj létem hideg hona
De csupán csak rideg lgyen
Felmelegül az emlékeken.
— Ne bántsa majd panaszzkodásom
Tavaszi vágy őszi hervadásom.
De milyen a sors milyen is az élet!
Kélszerűesen bolygó emberré lett.
De elég már. Ily panasz halommal
Éléd nem állok más alkalommal.
— Jó legyél te és tanulj sokat.
Láss körülled boldog arcokat
Addig lész boldog te is amíg ők.
Szomorú élted, kikeről beszélék
Kiket busítani a legnagyobb véték.
Az üldött testvérek az üldött szülők.
— Egy pár nap és az uj hazába
Röpit a gőz gyors paripája.
Mögöttem marad a magyar világ.
Ködfuszlányba vész a róna táj,
A hegyvidék az édes városok.
S lelkem könnyezve mondja: fáj!

Hanem mintha szórakozott lett volna a férfi. A mit olvasott, nem kötötte le a figyelmét. Rosta kapta magát: nem tudta mit olvas.

Mily tele tődővel szívjuk be az erdők ozondus levegőjét, mint tolong, siet ki a „zöldbe” a nagyvárosok lakója, hogy legalább egy héten egyszer teleszívassa senyvedt tüdejét az áldott élenyes levegővel! Az emberiség érdekében áll tehát, hogy falvak és városokban, ahol az állati kilehelés és a füst beszennyezi a levegőt, ahol ez tele van halált okozó mikrobákkal, bacilusokkal, egészségi szempontból minél több fát ültessenek. Érdeklünkben áll legközelebb nekünk, szécsényieknek is, hiszen a tuberkulózis (tüdővész) mondhatnók meglizedeli városunk lakosságát! Mennyi munkás kéz válik tehetetlenné, mennyi gyermek árvává és lány szívja magába már a szülei házban a halálos kór csiráit! Pedig e hajnak ma még nincs más orvossága, mint a tiszta élenyűs levegő!

Utoljára hagytam, bár az sem kicsinylendő, hogy a lombos fák a tikkasztó nyári melegben kellemes árnyat nyújtanak az el-tikkadt lakosoknak.

Feledhetetlen lesz előttem az a szemgöngyörködött látvány, amit Győr városának befásított vásártere nyújtott a robogó vonat ablakából nézve is; hát még minő enyhet adó lehet az országos vásárookra seregülő embereknek és házi alóknak egyaránt!

Szécsénynek is van terjedelmes vásártere, de pusztá! Az összezsufolt ember és állattömeg reggeltől majd estig ki van téve a nyári nap perzselő sugarainak, amely mindenkit és mindent egyaránt elbágyaszt! Minő kellemessé, vonzóvá lehetne tenni ezt is, ha a korlátok mentén, ezek védelme alatt ültetett lombos fák vetnék árnyékukat a térre.

Szécsénynek — mindnyájunk meglege-désére — vasútja, vasuti állomása is van; de az oda vezető úton nincsen akkora fa, mely bár egy verébnek is árnyas nyugvó helyet adhatna! Ide s tova 13 éve már, hogy elkészült, minő fasor lehetne azóta, ha de minek menjünk vissza messze a múltba! Tekintsük csak a legközelebbi évek küzdelmeit és sajnálattal kell belátnunk, hogy a reményeket e tekintetben talán csak a jövő generáció fogja megvalósítani!

Ej, mit! Nem is érdemes ám esküdni arra, a mi abban az újságban nyomtatva van. Olyan idegenséggel kezdett rá lenni az a lap a kezében. Más felé ragadták a gondolatai. Öreg ember vissza felé tekint. S arra, a mit átélte ő maga. Ilyen nagy kerülő uton jutott el odáig: Ketten vagyunk. Ketteskén.

Mintha derűsebb, melegebb, kedvesebb lenne ez a szoba. Mintha azt az alakot, a kit maga előtt lát, sugár özön övezné. Képelete játéka-e, vagy az édes bűbáj vonzza-e, a mi akkor mindig

Feltekintett, — csak pillanatra. Tekintetük nem találkozott. A felesége az ő feje felett a tükörbe nézett. A tükörből a saját arcát, vonásait vizsgálta.

A férfinak ennyi épen elég volt. Megértette. Az asszony is arra gondol, a mire ő — maga. —

Egész lényét átfutotta, elállta a meleg. Vágy, vonzódás, a léleknek a méze. Mintha azt az alakot ott előtte a lelke kívánta volna. Kívánta volna körülövezni, magába zárni. Mintha a lelke kívánczított volna összeformni, egyesülni vele, szóval ki nem színezhető kedvességben. Szinte állig is volt ebben a bűbájban valami érzéki. S a mi volt, har-

És ha tovább megyünk, ott találjuk a fátlan főutat, melynek házsorai izzón sugározzák vissza a nap melegét. Pusztá a Szenthárom-ságtér, az órtorony és városház előtti térség, amelynek befásítása már szóba jött ugyan és a szükséges fának saját költségére leendő meghozatalát Sándor Mór, a Takarékpénztár áldozatkész igazgatója el is vállalta; de örülni csak akkor örülünk ennek, ha majd olyan vállalkozó is akad, aki ezeket a fákat el is fogja ültetni, (ha csak az ültetést is a megnevezett nem teljesíti.)

Utálják-e arra, hogy tűzesetek alkalmával néhány lombos fa egy fecskendővel ér fel? Ültessünk hát fákat, de úgy, hogy az a szépér éknek is megfelelően, hogy az szemgöngyörködő is legyen!

S vajon Szécsény utcáin az a csekély számú fa megfelel a szép fogalmának? Nyujt-e csak némi enyhet is meleg napokon? Röviden meggyőződhetünk erről, ha végigsétálunk utcáin. Többnyire akác, de milyen állapotban? Kar és combvastagságu ágak levágva róluk, hosszú csonkok jelzik a kegyetlen amputációt, mint mikor véres csata után az előbb daliás harcosok csonkán, bűnán hagyják el a kórházat! Majd egész sort látunk, amelyeket teljesen megfosztottak koronájuktól; az életerő még működik, új lombot fakaszt: aztán jön a szél, belemarkol a gyenge hajtásokba, leszegdedi és ezek elszáradva gyászfátyolként függnek alá a törzsről. A nyílt seben aztán behatol az eső és hóvíz, mely romboló munkáját néhány év alatt bevégezi. Aztán jön néhány gömbakác „női kalapnagyságu” koronával, mellette egy-egy diófa nyomorog, odább ismét kőriska, majd egy teljesen kiszáradt akác, melyet kivágni senki sem mer, mert hiszen az utca a városé, ez ültette a fákat és senki sem tudja, kié a jog, avagy a telier helyébe újat ültetni.

Mindezt még a zulu-kaffei sem találná szépnek! Pedig úgy tudjuk, hogy valami „szépészeti bizottság” is létezik és a látottak után azt kell következtetnünk, hogy ez a bizottság így találja szépnek, „varietas delectat.”

mincöt esztendő boldogságának a bensősége eszményítette meg. Minden szó, minden érzés, minden vágy ebből kél, ebből sarjadzik. Harmincöt boldog esztendő boldogságából kél ki. Ez a lét, — ez az. Az igazi. A legigazabb igazsága az életnek. Valóságában a legteljesebb bensőség.

Újból felvetette szemét a férfi. Az asszony azzal foglalatzkodott, hogy azt az egy-egy ősz hajszálát, a mi a többi közé vegyült, eltakarja, eltüntesse.

— Ne-ne — tört ki túlradó érzéssel. És mintha szárnyai villék volna hozzá. Végig csókolta azt a két kezét, a miknek minden munkája életének áldó gondviselése volt. Csókjai özőnével árasztotta el azokat az őszülő hajfürtöket, a miknek puha selymének érintése felvillanyozta egykor.

— Ketten, ketten! — rebegi, a mint lecsókolja felesége szemeit. S azt az igaz gyöngyöt, a mi azokból előszivárog. Könny alakjában. Terméke annak a hevülésnek a mi azt az asszonyt felindította. Harmat tiszta, mint maga az a lélek, a miből érzése fakasztotta.

• Szinte látjuk a triumvirek ajkán a fölényes mosolyt s hallani, véljük a Petőfiből vett idézetet: „Beszélhetsz jó vitéz, senki sem hallgat rád!” Honnét vegyük mi azt a több ezer díszfát, ami utcáink, vásárterünk, a vasuti járó befásításához szükséges, mikor ugy is roskadozunk a teher alatt.

Hát hiszen lehet látni, lehet egy-egy honpolgárt, amint roskadozó lábakkal ballag hazafelé a keskenynyé vált aszfalton; az is megtörténik hébe-hóba, hogy a terhek súlya alatt roskadozó férjet — mint hű élettárhoz illik — felesége támogatja; de azért egy kis jóakarattal mégis csak lehetne tenni valamit.

Őszkor a nagy kertészetek ezrel ad-ják el a két-három éves facsemetéket, igazi díszfákat: különél: fűtő fája, szil, vadgesztenyét stb. olcsó pénzen; a városnak van faiskolája, melynek egy részében répa, burgonya tenyészik. Hozasson az előjáróról 2—3 ezer darabot, (alig kerül 30—40 koronába), ültettesse el és nevelje fel itt a saját faiskolájában. Igaz, hogy néhány év beletelik mire ki lehet azokat ültetni, de idővel mégis csak lesz a fásításból valami, míg ha Pető Pál-orkodunk, semmi.

A faiskola tisztelt kezelőjére pedig csak dicséret lenne, ha nevéhez fűződne Szécsény utcáinak befásítása s reméljük is, hogy a gyümölcsfák mellé a díszfa csemetéket is nevelésébe fogadja.

És hogy városunk társadalma is kimutathassa érdeklődését, lapunk hasábjain gyűjtést indítunk e célra s adakozásra hívjuk fel a közönséget; bármily csekély összeg legyen is, köszönettel vesszük s lapunkban nyugtázzuk.

Milyen Tisztelt Szerkesztő Úr*)

Szécsényünk határában, ahol minden kis földet virágözön borít, van egy kis, elhagyott, virágtalan halom, s az alatt a virágtalan halom alatt fekszik a magyar honleányok egyik legszebb virága: Ferenczy Teréz. Ámbár sirhant földi, még ma is virága, mert hiszen költő volt, s a költő nem halhat meg soha! Ott, ahol annyi a virág, annál nagyobb szégyen reánk szécsényiekre nézve, hogy dudva nő a sirján. Árvacsálán, vad paréj, feledékenységg, nemtörődömségg, — egyformán csunya dudva mind!

Mi, Szécsény fiataljai hozzálatunk, s le fogjuk tépni azokat a dudvákat onnan, mert márványnak, virágnak s cserkoszorúnak a helye az!

Mikor egyesületünkben ez az indítvány először elhangzott, már tisztában voltunk vele, hogy hogyan csináljuk. A virágot mi rakjuk rá, cserkoszorút ad a Cserhát meg a Mátra, márványt pedig kérünk a magyar ifjúságtól.

Az indítványt elfogadtuk, s íme, már szétrepült a hívó szózat a magyar tanuló ifjúsághoz, csatlakozásra szólítva fel a magyar honleányokat is. Március, mely a szabadságot hozta, meghozza nekünk a a honleányok s honfiak választát; akkorára visszajönnek gyűjtőiveink. És mi teljes bizalommal vagyunk az iránt, hogy szavainkat nem kapta el hulló levélként az őszi szél; hisszük, hogy a meleg szavak meleg keblekre találtak.

Célunk: Ferenczy Teréz nevét ismertté tenni, mit, hogy megérdemel, fölösleges bizonyítgatnom, hiszen egyike a legnagyobb nő-

*) — Meleg rokonszenvvel kísérve ifjaink nemzeti buzgalma válik minden mozgalmát, az alábbi levelet és felhívást úgy a mint vettük, kézzel örömmel közöljük.

költőinknek. Hogy nevét ismerlett tegyük, ezt úgy véltük elérhetőnek, hogy jövő év júliusban egy ünnepélyt rendezünk, melyre a nagyközönséget hírlapok útján, az irodalmi, művészi és tudományos társaságokat, valamint a hatóságokat és tanintézeteket pedig külön meghívó által hívjuk meg. Vagyis, azt akarjuk elérni, hogy a mozgalom ne zsugorodjék össze helyi érdekűvé, mert hírszen Ferenczy Teréz nem Szécsénynek, de a nemzetnek volt költője, s midőn mi az örök kegyeletnek és hálának egy részét a mozgalommal leróni igyekeztünk, a nemzet kötelességét vállaltuk magunkra, illő tehát, hogy a nemzet legalább tudomást vegyen róla legalább képviseltesse magát.

Természetesen a sirt márványlappal lekartatnánk, a mostani sarkövet megújítatnánk, kiemeltetnénk, s egy olyan emlékművet állíttatnánk, mely a régi sarkó meghagyásával oda alkalmas lenne. Ha elég pénz gyűlik be, föltétlenül kiadatnánk a költeményeit is, mert a „Hass, alkoss, gyarapíts!” jelszót nem azért választotta, csak hogy jelszava legyen, hanem, hogy minden körülmények között kövesse is. Ha még idáig nem is bizonyítottuk be eléggé, majd bebizonyítjuk ezután!

Isten minket úgy segéljen, amint ez igyekeztünk igaz! Egyesületünk nevében tett hazafias kérésemet megújítva, maradok:

Szarvas, 1909. okt. 8.-án,

mély tisztelettel:

Kasznér Lajos

elöljáró, tanítópólvendék

Vezércikkünkben megpendített fásításra lapunk egyik buzgó olvasója 25 K-t ajánlott fel: Dr. Szőke Jenő 10 K., Lengyel Sándor 1 koronát, szerkesztőnk 5 kor-t adományozott, összesen már 41 koronát számolhatunk be.

Követeljük mindenütt F. M. K. E. gyűjtőt!

H I R E K.

Bírói vizsga. Dr. Röck István, a kir. járásbírósg jegyzője, f. hó 17.-én jó sikerrel tette le a bírói vizsgát. — Gratulálunk!

Mikszáth Kálmán 40 éves írói jubileumára a jubileum bizottság válogatott műveit 20 kötetben tervezi kiadni 's az ebből befolyó összegben a család egyik ősi birtokát szándékozik számára visszavásárolni.

A nógrádmegyei bizottság javaslata: Mikszáth Kálmán érdemei — jubileuma alkalmával — jegyzőkönyvben megörökítendő, műveit a megye 6 példányban megrendeli; az országos Mikszáth ünnepélyen magát bizottság által képviselteti; a bgyarmati és losonci főgimnáziumoknál egyenként 1000—1000 koronás Mikszáth alapítványt tesz le; végül a megye részéről szorgalmaztassék, hogy Kürtabony (Szlabonya), az író szülőhelye Mikszáthfalvának neveztesse el.

Meteor. Vasárnap az esti szürkületben tényes meteor volt látható, mely ketté válva egy irányban haladt át az égen.

Csillaghullás. November 13-án több napon át tartó csillaghullás lesz látható.

Üstökös. A Halley féle üstökös szeptember közepétől ez év végéig még csak távcsővön át vehető észre, de a jövő év első hónapjaiban szabad szemmel is láthatóvá válik.

Szüreti mulatság. A Szécsényi iparos és kereskedő ifjuság önképző köre f. hó 17.-én jól sikerült szüreti mulatságot rendezett az

Ujvilág szálló termeiben. Felülfizettek: Dr. Essősy Béla 2 kor. Csapek Gyula, Killán Jánosné, Kirperger István, Kis Sándor, Kovács Sándor, Mohácsy Károly, Ocsko Pál, Prágai Ernő, Somló Károly, Varga Ousztáv, Velencei Mihály és Vízeli Pál 1—1 koronát. Budaváry Barbara József 50 f. és Bolyos István 40 fillért.

Felhívás! Országsszert elhangzott a József kir. Herceg Szanatórium Egyesület felhívása. Adakozzunk a szegénysorsú tödőbetegek javára! Csak egy virágszálat! Jelige alatt történik a gyűjtés. Az egyesület felhívásában ezeket mondja: „A haldoklók szóltanak. Legyen a sírok között egy virágszállal egyszerűbb, égjen egy mécsze a sírokon kevesebb és ennek árából ki fog gyulni egy pislogó élet.

Esdve kér az egyesület minden jó szívet, váltsa meg mindenki ezt a szent vámot nemzete dicsőségére, özvegyeknek, árváknak, ügyefogyottaknak könnyei felszártására. Aki ezt megteszi, akinek szívében az irgalom-érzet feleked, anélkül halottja tudni fog arról. Kegyeletünk szent, megüszült nemes tanusítása lesz, ha egy újonnan létesítendő szegénysorsú tödőbetegeket gyógyító népszanatóriumnak építési tőkéje gyarapítására halottak napja alkalmából adományát eljuttatja.

Ezt kéri az egyesület, bizó hittel és reménységgel.

Lapunk jövő számában közölni fogjuk azon nemes szívű urnók neveit, akik a tarsolygyűjtést fogják végezni.

Házasság. Horváth Juliska urleány f. hó 16-án esküdött örök hűséget Misko Istvánnak a losonci műmalom főgépészének.

Városi orvosunk figyelme. Az örömlányok az orvosi vizsgálatra rendszeren reggel 8 óra tájban szoktak a fő-úton végig defilírozni, a mikor a zsenge gyermekhad siet az iskolába. És akadnak nagyobb suhancok, akik a kicsinyeknek ismertető előadást is tartanak róluk és az úton olyanokat is megtanulnak, a minek a gondos szülők aligha örülnek meg. Hisszük, hogy lelkiismeretes orvosunk siet orvosolni ezen állapotot.

A kirakat. Főutcánkon igen sok jóhírű kereskedőnek van üzlete. Kereskedőinknek legnagyobb része helybeli születésű s üzletük évtizedek óta áll fenn.

A jó hírrel első rendű áruk tartásával, pontos kiszolgálással s tisztességes polgári haszonra megállapított áráikkal szereztek meg. Nem is a kereskedelmi tisztességről célunk pár szót papirostra vetni, hanem a kereskedelmi — slendrianságról. Vagy tán másnak nevezhető kereskedőinknek az a csunya szokása, hogy mindegyik rendelkezik egy-két, sőt több kirakattal is, de kirakatukat nem céljára használják fel, nem a legteljesebb, legjobb áruikat halmozzák össze izlésesen a kirakathoz, hogy a vásárló közönség kedvet kapjon áruikat megtekinteni, hanem vagy teljesen üresen hagyják, vagy pedig beledobnak egy semmi esetre sem kirakathoz illő tárgyat, mondják egy üres dobozt s erre odahelyezi az élekezésében megzavart inas félig kinyalt lencsés tányérját s ott is feleli. Tán a kirakattal évekkel ezelőtt megkezdett oroszhalis hirdetések, a melyekből már csak a halacska maradványai gyönyörködtesik a kirakat szemlélőjét.

Ily, a jó izléssel hemlokegyenest ellenkező, de kereskedőink kirakataiban lépten-nyomon látható sok dolgot lehetne még felsorolni, de azt hisszük izlettőlnek ez is elég lesz a reméljük, hogy kereskedőink ezután kirakataikat nem azzal a célzattal rendezik el, hogy a kirakat megtekintése által a vevő közönség kedvét a vásárlástól elvegyék, hanem, hogy — meghozzák.

Gulyák garázdálkodása. Panyi-Darócon f. hó 15-én éjjel Tóth Pál Miklós udvarából egy bricskát és két lovat loptak el. Huguagi kocsisok Ráróson találkoztak velük, de még eddig nem akadtak a tolvajok nyomába.

A F. M. K. E. gyűjtők jövedelme. A F. M. K. E. évi jövedelmét jelentékenyen szaporítják azok az ipari cikkek, amelyek a F. M. K. E. védjegyével jönnek forgalomba. Mindannyia közül azonban legjobban bevált a budafoki Unió Magyar Általános Gyufagyár által forgalomba hozott F. M. K. E. gyűjtő, a melynek összforgalmából a F. M. K. E. 5%-ot élvez. Ezek a jutalékok 1900. október 1-től kezdve, a mikor a F. M. K. E. a nevezett gyufagyárral szerződéses viszonyba lépett, 1909. június 30-ig már meghaladták a 25.000 koronát. Tagadhatatlanul olyan tekintélyes összeg ez, amelyet a F. M. K. E. a jövőben sem nélkülözhet. A F. M. K. E. elnöksége sajnálattal kénytelen megállapítani, hogy a F. M. K. E. gyűjtők fogyasztásában az utóbbi időben, a külföldről importált gyűjtő versenye következtében, igen erős visszaesés érezhető. Ez uton kéri tehát föl a F. M. K. E. tagjait, a közhalóságokat, erkölcsi testületeket, egyesületeket, kaszinókat, de különösen a magyar háziasszonyokat, akik minden magyar törekvésnek lelkes pártolói, hogy úgy mint eddig, bevásárlásaiknál a jövőben is csak F. M. K. E. gyűjtőt követeljenek, annál is inkább, mert bár ez a gyűjtő a legkiválóbb minőségű, még sem drágább, mint bármely más jó gyufagyártmány. És a F. M. K. E. évenként négy óvodát tart fenn ezeknek a gyűjtőknek a jövedelméből.

Errata corrige.

Lapunkban a kézsajtó kezelési nehézségei folytán felmerülő sajtóhibákat nehéz dolog volna folyton regisztrálni, az olvasóra meg unalmas, aki önmaga is felfedezi az apró csíntalanokat. Nehogy azonban valaki arra a hiedelemre jusson, hogy valamelyes dolog megilésésében vallási tekintetek vezetnek bennünket, feljegyezzük itt, hogy a „Lekzi koma” feliratu közlésbe a „luteránus” szó ahelyett csuszott be, hogy „litterátus.” Az szót sem érdemel, hogy a L. k. „sárga” angin por-köpnögye „drága” lett, de azt már meg kell említeni, hogy a „küldök” szó a kéziratban úgy nézett ki, hogy „küldött,” — a pajzán „félre” helyiség” eredetileg „helység” volt.

Aprólékok.

Azért érdekes, mert igaz.

Nincsen valami messze, a hol meg történt.

Halóban volt a kéménysöprő.

Volt a háznál nagy riadalom. Mi lesz az özvegyvel a halál után. Mert a főszolgabíró dult fult a kéménysöprőre is, a feleségére is. S a főszolgabíró a miniszterrel is nagyobb ur. Talán még az orosz cárnál is. Meg fogja hiusítani, hogy az özvegy majdan az ura után gyakorolhassa az ura iparát.

Elmegy az asszony az ügyvédhez.

Ez arra utalja: akkor jöjjen, ha az ura meghalt. Addig nincs baj.

Mikor aztán meghalt a kéménysöprő s eltemették, az ügyvéd maga feltároltatta a községi előjárásnál a hagyatékokat szépen bele került a feltárba a kéménysöprő ipar miatt gyökös jog.

A bíróság pedig a hagyatékokat szépen letárgyalatta s a hagyatéki vagyonhoz ebben a kéménysöprő ipar mint gyökös joghoz az özvegy mint örökös öröklési jogát megállapította.

E végzést mutatta be az ügyvéd az özvegy nevében a főszolgabírónak.

Ez a végzés láttára magán kívül rohant a bírósághoz, nagy lármát csapva és fenyegetőzve, hogy a bíróságot közokirat hamisításért feljeleníti.

A bírósági jegyzőnek se kellett több,

a ki a hagyaték átadó végzést hozta. Ez is magán kívül rohan az ügyvédhez s kétségbe esve lementál előtte: mire juttata; most be foglág csukni.

Te boldog tel mondja ez jó izűn nevetve. Hiszen ez semmi. Én — mikor az apám meghalt — felleltároztam még a holdvilágot is, s a százalékokat is megfizettem utána.

Az apa bajlódik a fiával, a ki már iskolába jár. A fiú szeszélyes s az apa nem bírja az ételt belediktálni.

Utóljára arra célozva, ha nem táplálkozik rendesen, a vérkeringése sem lesz rendes s ennél fogva az agy működése sem lehet rendes, — s azt mondja a fiának: Te, ha meg nem eszed azt a kását (ugy látszik kása volt, hanem lehetett ludaskása is,) nem megy a számlán a fejedbe.

Mit apus? viszonozza a fiú. Nem kása kell ahhoz, hogy a számtani az ember fejébe menjen, hanem ész.

Két koldus találkozott össze. Az egyik vak volt, a másik látott.

Megegyeztek, hogy paprikás csirkét fognak vacsorálni. — közösen.

Hanem, hogy az egyik a másikat meg ne csalhassa, abban is megegyeztek, hogy a ki gyorsabban eszik mint a másik, ennek joga lesz azt pofon vágni.

Eszik a vacsorát. Nem is eszik, hanem fáják.

Egyszer csak kapja magát a vak s úgy úgy vágja pofon a másikat, hogy ez az eget is bőgőnek nézte.

Méltatlankodva fortyan fel ez, mire a vak azzal támad neki:

Te, én annyira faltam, alig birtam megszögni bele. Mennyire fálhattál te, hogy nem vágta engem pofon.

727—1909. szám.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bgyarmati kir. törvényszék 1908 évi 12730 számú végzése következtében dr Révész Dezső ügyvéd által képviselt Géci János gábor javára 323 K. 60 f. s jár erejéig 1909 évi aug. hó 11-én fogatatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 760 K.-ra becsült következő ingóságok, u. m.: 1 borjú, 2 ló, és 1 kocsi nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járás-bíróság 1908-ik évi V. 669/4 számú végzése folytán 323 kor 60 fillér tőkekövetelés ennek kamatai eddig összesen 90 kor. 62 fillérben bírósággal már megállapított és árverés kitűzés 1 kor. 80 fill. költségek erejéig Megyerben leendő eszközzésére 1909 évi október hó 27-ik napjának délelőtti 11 órája határidőre kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is elfognak adni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendelhetik.

Kelt Szécsény, 1909. évi okt. hó 7-én.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

„WERTHEIM”

pénz szekrény és íróasztal fedéllel bíró kitűnő karban, eladó! Cim a kiadóban.

Kitüntetés!

Kitüntetés!

Legjobb élővirág bevásárlási forrás!

ULIP ISTVÁN

virágterme Losoncon,

Kossuth Lajos-utca 8. Vigadó mellett.

Izletes munkáért kitüntetés állami arany-

éremmel és díszlevellel.

Nagy választék műkosszorok.

és szalagokban.

Videki megrendelést pontosan szállítók.

Tisztelettel

ULIP ISTVÁN

virágterem specialista, Losoncon

GLASER DEZSŐ

fűszer és lisztkereskedő

SZÉCSÉNYBEN a piaostéren.

Raktáron tartja a legjobb minőségű hengermalmi liszteket, továbbá jó minőségű fűszerárut és cukorkákat.

Rendelmények házhoz szállíttatnak. ☼ Jutányos árak és pontos kiszolgálás.

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdája,
könyv- és papirkereskedése,
Szécsényben.

Elvállal mindenféle könyvnyomdai munkákat a legjutányosabb árak mellett.

Nagy választék helyi és más képeslevelezőlapokban.

